

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De optione. Cap. Vlt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

proprio Parocho defuncti, ut declarauit eadem Sac. Rituum congregatio apud Barbof. ubi supra d. cap. 26. num. 78.

S. III.

Cui debeat precedentia, si duo eadem die fuerint ordinati.

27 **R**esp. quod in tali casu attenduntur merita, & alię qualitates ipsorum: & ideò Sacerdos Doctor, precedet Sacerdoti non Doctori *Nauar. conf. 5. num. 4. de maior. & obed. item antiquior ætate precedet iuniori Bart. in l. r. ff. de obseq. prest. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 271. ubi idem dicit de duobus eodem tempore creatis ducibus. Secus si fuerint diuerso tempore ordinati: tunc enim Sacerdos prius ordinatus, licet non sit Doctor precedet Sacerdoti Doctori postea promoti: tunc quia in habentibus dignitatem eiusdem ordinis ille præfertur, qui prior ad eam assumptus est l. 1. ff. de Alb. scrib. tum quia prioritas promotionis est maior qualitas, quam Doctoratus c. Episcopus, ubi gloss. dist. 17. Nau. d. conf. 5. num. 9. Ricc. ubi supra par. 3. ref. 276. Vulp. in Prax. iudic. cap. 34. numer. 21. & seq.*

29 **Q**ueres, in quo loco sedere debet qui duo officia substat, puta si Consiliarius sit, & aduocatus? Resp. quod sedere debet in loco Consiliarij, seu maioris officij, etiam si interueniat uti Aduocatus: quia dignitas consiliariatus est in-

separabilis à persona, ut decisum refert Ricc. in Prax. ut supra p. 3. resol. 273. qui ibidem ref. 274. in fin. resoluit, Episcopum creatum consiliarium sedere debere immediate post præsidem, siue Decanum.

S V M M A R I V M.

- 1 *Consuetudo optandi præbendas siue domos canonicales à iure canonico approbatur.*
- 2 *Optio non competit ratione ordinis, sed ratione Canonice.*
- 3 *Canonicus, qui non est in sacris an possit optare.*
- 4 *Hæc consuetudo spatio 10. annorum inducitur.*
- 5 *Optans, dum acquirit nouum titulum, admitti debet per superiorem.*
- 6 *Optio expediri debet intra terminum 20. dierum.*
- 7 *An huiusmodi tempus 20. dierum possit minui per capitulum.*
- 8 *An consuetudo, seu statutum inducens maius tempus, quam 20. dierum ad optandum, præiudicet impetrantibus apostolicis.*
- 9 *Quando locum non habeat consuetudo optandi.*
- 10 *An domus Canonicales, & alia membra similia distincta, seu separata à Canoniatu cadat sub reservatione.*
- 11 *Si habens beneficium reservatum optet aliud, dimissum spectat ad prouisionem Papæ, & optatum non erit reservatum: declaratur num. 12.*
- 13 *Quando Canonicus optans possit redire ad suam primam præbendam.*

CAP. VLT.

De Optione.

- 1 Onfuetudo, qua antiquiori Canonico permittitur, vt meliores cum vacant, præbendas, siue domos canonicas optare possit, approbatur *in c. ult. de Consuet. in 6. & quæ enim est, vt Canonici primò admitti, seu recepti quemadmodum antiquiores fuerunt in ecclesiæ seruitio, ita etiam in meliori præbenda præferantur, vt ibidem not. glos. in ver. antiquiores, etiam si*
- 2 *in sacris prius non fuerint constituti; quia optio non competit ratione ordinis, nec ex voce capitulari, sed ratione Canonice, quæ habere quis potest, etiam si non sit in sacris glos. in clem. 2. ver. in capitulo de stat. & qual. Rot. coram Card. Caualer. decis. 109. num. 1. & seq. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 2. ref. 488. hæc autem consuetudo cum*
- 4 *sit rationabilis, & iuri non repugnet, spatio 10. annorum inducitur glos. in d. cap. ult. ver. consuetudo Rot. coram Andr. decis. 99. nu. 1.*
- 5 *optans verò dum acquirit nouum titulum admitti debet per Superiorem, cum nemo possit beneficium acquirere sine Canonica institutione Viuian. in Prax. iuris. patr. par. 2. lib. 5. cap. 1. numer. 112. & 116.*
- 6 *Huiusmodi tamen optio expediri debet intra terminum 20. dierum, vt ex d. cap. ult. de Consuet. in 6. qui currunt non tantum*

primo Canonico, sed etiam alijs optare volentibus ita, vt inter omnes solos 20. dies habeant, vt d. glos. ibidem in ver. dumtaxat, vbi etiam notat, quod poterit Superior ad instantiam secundi Canonici præfigere antiquiori breuiorem terminum, puta duorum dierum ad optandum, vt locus datur sequentibus; prædictum verò tempus 20. dierum non currit nisi à die verisimilis scientiæ vacationis glos. in d. cap. ult. in ver. viginti dies Viuian. in Prax. iuris. patr. p. 2. lib. 5. cap. 1. num. 113.

- 7 *Potest autem hoc tempus 20. dierum minui per Capitulum, dummodò omnes consentiant ita vt non sufficiat consensus maioris partis collegij, seu Capituli propter interesse, quod singuli habent glos. in cap. quia propter. in ver. vice omnium de elect. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 2. ref. 489. vbi etiam*
- 8 *dicit, quod consuetudo inducens maius tempus, quam 20. dierum ad optandum, præiudicat impetrantibus apostolicis; licet secus sit in statuto: quia consuetudo induci potest contra canones, modo sit rationabilis, & legitime præscripta iuxta c. fin. de Consuet. non tamen possunt inferiores statuere contra ius, vt dicunt DD. communiter in cap. cum inferior de maior. & obed.*

9 *Verum supradicta conclusio limitatur 1. in Canonico pœnitentiaro, ac Theologo, qui non possunt optare aliam præbendam: quemadmodum neque alij Canonici possunt optare huiusmodi præbendas pœnitentiales, ac Theo-*

logales; quia in ijs videtur electa industria personæ *Nau. conf. 14. de Reb. Eccles. alien. Viuian. in Prax. Iurispatr. par. 2. lib. 5. cap. 1. nu. 114. Rot. coram Andrea dec. 99. nu. 2. & consuit etiam Sac. Congr. apud Farinac. dec. 268. & 269. par. 4. Diuers. & apud Garc. de Benefic. p. 5. cap. 4. num. 132. & seq. Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 55. n. 35. & all. 56. numer. 11.* non enim est eadem ratio de Pœnitentiario, seu Theologo, & alijs Canonicis; quia Canonicus, vt Canonicus simplex non habet successorem, & tamen illum habent Canonici Penitentiarius, & Theologus, vt notat *Nau. loco cit. idem de Canonicis Doctoralibus, & Magistralibus dicit Garc. d. par. 5. c. 4. num. 135.*

Limitatur 2. in beneficijs apud Sedem Apostolicam vacantibus: in his enim præfata consuetudo locum non habet, vt in *d. cap. vlt. de Consuet. in 6. idem dicendum de alijs beneficijs reseruatjs, vel ad eandem Sedem Apostolicam deuolutjs Ricc. in Prax. p. 2. ref. 193. quemadmodum neque habet locum in beneficijs Iurispatronatus *Viuian. loco cit. nu. 115.* neque in beneficijs vacantibus ex causa permutationis *glos. in d. cap. vlt. & est communis opinio, neque in resignatis ad fauorem certæ personæ Ricc. d. ref. 193. Rot. coram Card. Caualer. dec. 116. nu. 3.**

10 Obserua tamen, quod domus Canonicales, & alia membra similia distincta, seu separata à Canoniatu non cadunt sub reservatione, seu affectione: & ideo

optari possunt, etiam si Canoniacus vacet in mense apostolico *Capataq. dec. 281. p. 2. Garc. de Benef. par. 5. c. 1. nu. 457. & 458. & alij apud Beltram. ad Greg. dec. 478. n. 6. Ricc. in Collect. dec. 3690. par. 8.* secus esset, si huiusmodi membra perpetuo, & inseparabiliter sint annexa præbendæ, seu Canoniatui; puta si tot extaret domus, seu alia similia membra temporalia, quot sunt Canonici, vt decisum referunt *Beltram. & Ricc. locis cit.* Quare etiam si in gratia Coadiutoria fiat mentio de omnibus iuribus, pertinentijs, annexis, & connexis, tamen ea cessante per obitum Canonici coadiuti, erit locus optioni in huiusmodi membris distinctis, & separatis à Canoniatu: quia illa verba intelliguntur de membris annexis non separatis solitis, non autem de membris solitis obtineri ratione antianitatis. *Rot. coram Card. Caualer. dec. 116. nu. 2. & seq.*

Idem dicendum, si Papa aliquem prouideret de Canoniatu vnacum domo Canonicali; quia si adesset ibi huiusmodi consuetudo, adhuc primus Canonicus illam posset optare, vt probatur ex *ead. cap. vlt. de Consuet. in 6.* quia Papa non intendit derogare statuti, seu laudabili ecclesiæ consuetudini *c. 1. de Constit. eod. lib. 6.* præsertim si in litteris adsit clausula dummodò non sit alterius quaesitum, quæ non solum præferuat ius in re, sed etiam ius ad rem. *Viuian. in Praxi Iurispatr. par. 2. lib. 13. cap. 8. claus. 19. nu. 73. & seq. & alij: quamuis dicta clausula*

sula semper intelligatur, etiamsi non exprimat *Sarnen. in Reg. de non toll. iur. quas. q. 1.* & idem licet in litteris apostolicis fiat mentio de domo Canonicali, vel presumitur, Papam cogitasse, quod domus esset de illa prębenda *Rot. coram Andr. d. decis. 99. nu. 4.* vel si Papa in suis litteris tolleret collationem, seu assignationem alteri factam, in dubio intelligitur de collatione, aut assignatione inualida, non autem de valida, ne tollatur ius quęsitum *Sarnen. d. q. 1.* secus esset, quando ex litteris expressę constat, Papam voluisse huiusmodi cōsuetudini, seu statuto derogare *cap. 1. de Constit. in 6.* potest enim Papa iuri etiam quęsito in re pręiudicare pręsertim in beneficialibus, in quibus habet absolutam potestatem *Sarnen. in d. Reg. de non toll. iur. quas. q. 1. vers. illud tamen. Viuian. loco cit. par. 2. lib. 13. cap. 8. claus. 19. nu. 75.*

- 11 Obserua 2. quod si habens beneficium reseruat optat aliud, dimissum spectabit ad prouisionę Papę ratione reseruationis, seu affectionis: optatum autem non
12 erit reseruatam, nisi tempore optionis adhuc duret qualitas inductiua reseruationis, puta fami-

liaritas, subcollectoria, Prothonotariatus &c. *Garc. de Benef. p. 5. cap. 1. num. 340. Barbof. de offic. & pot. episc. par. 3. all. 57. numer. 114.* quod procedit, quando titulus mutatur; secus si mutetur tantum prębenda, & non titulus: quia tunc onus reseruationis transit ad portionem optatam, & dimissa remanet libera, *idem Garc. loco cit. nu. 336. & seq. ubi refert, ita resoluissę Rot. in Salamantina portionis 15. Octobris 1584. coram Vicecomite, & in eadem 11. Februarij 1585.*

- 13 Quęres, an si prębenda, vel domus optata vigore optionis Canonico antiquiori non debeatur, possit idem Canonicus regressum habere ad suam primam prębendam, seu domum Canonicalem? affirmatiuę respondeo *cum Viuian. in Prax. Iurisp. d. p. 2. lib. 5. cap. 1. num. 117.* pręsertim si de hoc protestetur; quod etiam probatur, quia si beneficium alicui permutatione collatum euincatur, poterit his permutatione etiam facta ad resignatum beneficium superioris auctoritate redire *Rot. decis. 3. de Res. permut. in Nou. quam refert Barbof. d. par. 3. all. 69. num. 51.*

Finis Libri Tertij.